

10 let výměny pohlednic s Postcrossingem

Název emise: Postcrossing

Den vydání: 2. 9. 2015

Platnost: ode dne vydání ve styku tuzemském i mezinárodním až do odvolání

Hodnota: E (ke dni vydání 25 Kč); kat. č. 859

Rozměr známkového obrazu: 23 x 30 mm

Výtvarný návrh: Maria Nogueira

Tisk: PTC, Praha

Druh tisku: plnobarevný OF; samolepicí papír

Tisková forma: 1 x 40

Náklad: 400.000

FDC: nebyla vydána

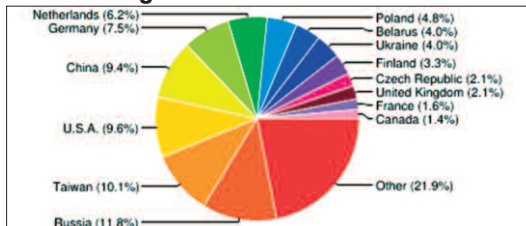

568.132 členů (v den, kdy jsem psal tento článek - když ho čtete, je jich už jistě zase o něco více) mezinarodní (214 zemí) komunity Postcrossing, spojených nejen elektronicky, ale především prostřednictvím klasického písemného styku – výměnou pohlednic. Představte si, že každých 15 vteřin je někde na světě doručena pohlednice odeslaná jedním postcrosserem jinému, celkem už jich bylo přepraveno přes 31 milionů a při tom „procestovaly“ na sto miliard mil (cca 160 miliard kilometrů), pro snadnější představu to odpovídá čtyřem milionům obvodům země na rovníku. Takhle astronomická čísla ale neznamenají nic proti radosti, když otevřete svou poštovní schránku a naleznete v ní krásnou pohlednici.

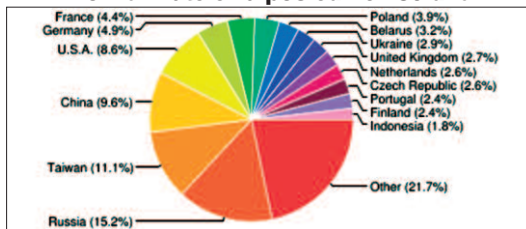
Jak to funguje? Jednoduše! Přihlásíte se na stránce www.postcrossing.com (pro základní informace je tu možnost zvolit jako jazyk češtinu nebo slovenštinu – klikněte na „About“ a pak na příslušnou vložku) a založíte si zdarma účet. To je snadné, stačí zadat jméno, adresu a své uživatelské heslo. Pak si vyžádáte adresy prvních partnerů, kterým pošlete pohlednici, a když je doručena, jiný partner dostane zase vaši adresu a pošle vám svou pohlednici. Obdržené pohlednice potvrďte na webové stránce Postcrossingu, a tak se systém dozví, že vše proběhlo v pořádku – a poskytne vám další adresy, a vaši jiným členům. Vlastně si tak píšete s neznámými partnery, pocházejícími ze zemí z celého světa.

Složení postcrosserů je pestré, a Česká republika se v něm rozhodně neztrácí – s 2,1 procenty je na stejném místě jako Velká Británie a před Francií a Kanadou. Nárůst nových členů je přitom ještě optimističtější – z těch za poslední měsíc z ČR přibýlo dokonce 2,6 %!

Geografické rozložení uživatelů

Noví uživatelé za posledních 30 dnů

Vedle oficiální stránky projektu existují i stránky národní – u nás postcrossing.cz, na nichž si členové vyměňují zkušenosti a zážitky. Postcrossingem žijí dokonce celé školní třídy!

A jak to všechno začalo? Postcrossing založil student Paulo Magalhaes z Portugalska v roce 2005. Bavilo ho totiž dostávat pohlednice od kamarádů a rodiny, z čím vzdálenějšího a exotičtějšího místa, tím lépe. Za pár dní se na jeho stránku začali přihlašovat uživatelé z celého světa a zájem rychle předčil i ta nejbáznivější očekávání. Projekt přitom zpočátku běžel na jeho starém domácím počítači umístěném ve skříni.

Brzy se o Postcrossing začala zajímat média, od BBC po časopisy a blogy v mnoha řečech. I díky tomu byl nárůst členů i poslaných pohlednic dramatický. Po třech letech (2008) byl doručen první milion pohlednic a do letoška už více než 31 milionů! Projekt podpořila i řada poštovních správ, v roce 2011 vyšly známky s Postcrossingem v Nizozemí, později ve Finsku, Bělorusku, Guernsey, Rusku (na blogu se píše, že i když bylo mínus dvacet stupňů, přišlo si pro ně tolik zájemců, že byly vyprodány během hodiny), Slovinsku a nyní tedy vychází známka i u nás.

Postcrossing ale není jen písemný vztah, jeho členové v jednotlivých státech se začali prostřednictvím svých národních stránek stýkat i osobně, pořádají setkání, na nichž navazují přátelství přesahující pouhou výměnu pohlednic. Taková setkání jsou už dokonce i mezinárodní, a účastníci z nich samozřejmě nezapomínají napsat a poslat pohlednice svým korespondenčním partnerům. Proběhla jich už řada, v mnoha místech světa - například v Jakartě, Bombaji, Kamparu (Malajsie), Helsinkách, Soči, Oxfordu, na Tchajwanu (tam už jich bylo dokonce pět), v Rumunsku, Německu, taky v Praze - a mohli bychom ještě dlouho pokračovat.

Někdy jde o akce opravdu kuriózní – například na Ukrajině si postcrosserši dali sraz na malém opuštěném ostrůvku v Černém moři, kam se dá doplnout jen na lodičce, a tady napsali a připravili k odeslání své pohlednice partnerům v zahraničí.

Původní projekt se tak samovolně rozvíjí a obohacuje iniciativami svých členů. O těch se dozvíte více na blogu oficiální stránky, i na stránkách národních. Pro představu malá ukáзка.

„Ahoj, jmenuji se Lenka. Je mi 19, v květnu jsem úspěšně odmaturovala a v září začínám studovat Lékařskou genetiku na Masarykově univerzitě. O postcrossingu jsem se dozvěděla už kdysi dávno, avšak brzo na něj zapoměla. Teď jsem si během letní brigády na poště na postcrossing vzpomněla, zaregistrovala se a v pátek dorazil můj první pohled do Německa, a druhý momentálně cestuje do Ruska. Teď tedy čekám na svůj první pohled. Ve volném čase nejraději čtu, jinak miluju hokej, geocaching a fotografování... a poslední týden trávím prohlížením pohledů 😊.“

„Ahoj, všichni, jmenuji se Lenka a již pár let jsem členkou klubu devěťadvacitiletých. Bydlím ve Třemošné, což je malé městečko kousek od Plzně. Ale většinu svého bdělého času trávím právě v Plzni. Tam jsem se také dozvěděla o postcrossingu. Jednou k nám do obchodu při-

šla zákaznice, která kupovala větší než malé množství pohlednic. Jako správné ukecané ženské jsme se daly do řeči a já se dozvěděla vše, co bylo třeba. Za což své postcrossingové kmotře paní Radce mockrát děkuji! Od té doby se mimo jiné vrhám na všechny zákazníky, kteří u nás kupují pohlednice, a ptám se jich, zda-li je sbírají, nebo posílají.

Když se zrovna nesnažím rozpoznat nějaké další postcrossery, chodím do lesa se psem, čtu (nejraději mám knihy se slovem 'který' v názvu: Muž, který sázel stromy, Stařec, který četl milostné romány, O krtkovi, který chtěl vědět, kdo se mu vykalal na hlavu apod.), nutím své přátele jásat nad každou novou pohlednicí a dělám mnoho dalších, pro krásný život nezbytných věcí."

„Ahoj, jmenuji se Jarka (mno, spis Jarmila 😊) a postcrossing jsem objevila teprve před chvílkou. Jedna paní si založila klub na fletu a já si poprvé (a naposled) v životě prohlížela, jaké jsou tam kluby. Nechápu, jak mi mohlo něco tak úžasného celé roky unikat! Nesbíráím pohledy, známky, vlastně nesbíráím nic, ale miluji psaní a miluji lidi. Je mi 36 (ale cítím se mnohem mladší! 😊). Jsem ráda, že kromě postcrossingu existuje i tohle fórum - narazila jsem na něj, když jsem hledala zajímavá fakta o Česku. Jinak mám všechno zajímavé o sobě v profilu (zatím jen na postcrossingu) - teď už trochu obšírnějším, protože pár pohlednic moc nepotěšilo. Ze začátku mi připadaly profily, kde si lidé vyjmenovávají, co chtějí, arogantní, ale po pár desítkách pohledů jsem uznala, že je to opravdu dobrý nápad."

„Nevím, z čeho mám lepší pocit - vědět, že moje pohlednice dorazila, nebo jednu dostat. Každopádně není nic tomu podobného. Flamed Water (nick), Rusko."

„Postcrossing mi opravdu dává pocit být součástí globální komunity. Je to tak jednoduché a přitom efektivní spojit se s lidmi ze země, s nimiž byste se jinak nespojili. Je úžasné dostat zajímavou pohlednici, na které někdo sdílí něco o sobě a svém životě - miluju to! Liesel, Jižní Afrika."

„Mám rád Postcrossing, protože mi pomohl překonat strach z opuštění svého domu. Potom, co jsem skoro dva roky nevycházel a žil jako poustevník, byla to pro mne výzva vyjít na poštu - tak často, jak jsem se odvážil. Teď už jsem členem přes rok a můžu říci, že Postcrossing rozšířil mě svět v mnoha ohledech. Nejen, že už se nebojím, ale dostávám pohlednice z míst, která nikdy nenavštívím. Díky, Já, Holansko."

„Žiji teď jako cizinec v jednom z nejdlehlších koutů světa. Takže cestovat jinam než domů není možné. Postcrossing je úžasný způsob jak cestovat po světě a vidět místa, která bych nikdy nenavštívila a navíc sdílet zajímavosti s cizinci, zbvavit se předsudků a každý den se něco naučit. ECJ, Faerské ostrovy."

„Není nic takového, jako přijít po dlouhém dni z práce a najít novou pohlednici ve schránce a nevědět, odkud a od koho je. Otevírá mi to oči a vidím místa, o která bych jinak nikdy nepoznala, nebyť Postrossingu. Rachel, Velká Británie."

„Každé ráno otevírám schránku v naději, že tam bude pro mě cenná pohlednice. Každý den je pro mě schránka jako překvapení. Nikdy nevíte, jestli tam bude pohlednice, nebo ne. Miluju Postcrossing, pro mě je to nejlepší projekt, který byl kdy vymyšlen! Maxim, Bělorusko."

„Ve světě plném Facebooku, Twitteru a podobných sítí je tohle něco opravdu jiného vzrušujícího. Je to nejlepší věc, kterou jsem poznal online. Je dobré být součástí opravdového světa. Postcrossing mi to umožnil lehce a jednoduše. Prostě to miluju. Viveg Revi, Indie."

„Tehle projekt je opravdu úžasný! Pavel, Rusko."

„Potom, co jsem začala postcrossovat jsem se přistihla, jak běhám ke schránce zjistit, od koho je příští pohled (po-

kuď tam je). Tahle stránka pomáhá poznat lidi z jiných kultur, a jaké mají rádi věci. Můžete si psát s lidmi, s nimiž byste se bez stránek, jako je tahle, nikdy neseznámili. Miluju číst profily lidí a snažit se vyčíst, jaké pohlednice se jim líbí a mohly by odškrtnout něco ze seznamu jejich přání. Tohle mě baví stejně, jako dostávat pohlednice. Ruth, Velká Británie (15 let)."

„I když hodně cestuji a navštěvuji nová místa, jsem tak ráda, že jsem objevila Postcrossing! Poznávám tím nová místa jiným způsobem, což mi udělá radost pokaždé, když dostanu novou pohlednici. Je úžasné vědět, že jsou lidé na celém světě, kteří sdílejí stejné zájmy jako já, a nevěděla bych nic o nich bez tohoto krásného nápadu. Za to ti Postcrossingu děkuji! Anna, ČR."

„Postcrossing by měl mít varování, protože jsem na něm začal být rychle závislý. Je to úžasná zkušenost a je nemožné říci, jestli je zábavnější dostávat nebo posílat pohlednice. Už během prvních dvou měsíců jsem dostal pohlednice až z Japonska a posílal je až do Malajsie. Axel, Švédsko."

U nás jsme se se zakladatelem Postcrossingu Paulo Magalhaesem mohli potkat osobně na loňském veletrhu Sběratel, kde proběhlo setkání postcrosserů z řady zemí. Projekt tu měl svůj stánek, kde zájemci získali základní informace a mohli se na místě přihlásit. K akci Česká pošta používala příležitostně razítko a byla připravena i pohlednice.

Postcrosseri samozřejmě své pohlednice vyplácejí co nejkrásněji, což je další věc, která projekt spojuje s filatelii. Sympatické je, že zapáleným postcrosserem je i vedoucí oddělení známkové tvorby České pošty ing. Břetislav Janík, který už odeslal bezmála sedm set pohlednic a stejný počet jich obdržel!

Novou českou známku s námětem Postcrossingu navrhla portugalská výtvarnice Maria Nogueira, která nyní žije a tvoří v Berlíně. Původně studovala biologii, ale nakonec se rozhodla pro grafický design. Pro Postcrossing vytvořila už logo v podobě řady známek s písmeny jeho názvu, a nyní dostala příležitost i v naší známkové tvorbě - což je v mezinárodním srovnání vlastně poprvé, kdy Postcrossing mohl navrhnout výtvarnou podobu podle vlastních představ (zahraniční známky vyšly v podobě, jak si jí přáli jejich vydavatelé a příslušné pošty). Pokud byste se o její tvorbě chtěli dozvědět více, stačí kliknout na www.mariawalnut.com.

František Beneš nejmladší (syn a vnuk zalců FB ml. a st.)